

สื่อสงวน

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๘๔ ประจำวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๑

สามร้อยหกสิบองศา ของ "ความเป็นไทย"

ฉันเห็นคุณชววิทย์ ออกทีวีในรายการหนึ่ง ฉากการให้สัมภาษณ์คือ หน้าเรือนไทยที่คุณชววิทย์ทุ่มทุนสร้างไว้ในสวนสาธารณะใจกลางเมืองหลวง ซึ่งก็เป็นที่ดินของคุณชววิทย์อีกนั่นแหละ

พิธีกรถามคุณชววิทย์ว่า ทำไมไม่มาอยู่ที่บ้านเรือนไทยหลังนี้ คำตอบของอดีตนักธุรกิจ ปัจจุบันนักการเมืองที่กำลังเตรียมลงสนามเลือกตั้ง ผู้ว่าฯ กทม. ออกมาทำนองว่า ชีวิตผมไม่เหมาะที่จะอยู่บ้านแบบนี้หรอก สร้างไว้ให้ชาวต่างชาติ มาดู "ความเป็นไทย"...

ฉันนั่งคุยกับเด็กสาวอายุ ๑๙ ปีคนหนึ่ง ซึ่งเป็นนักศึกษา ถึงเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ "ครั้งแรก" เธอยืนยันว่าต้องมีถุงยาง ไม่งั้น หนูม "อด" ทั้งที่วันนั้น ชายหนุ่มของเธอก็พกถุงยางมา แต่กลับไม่กล้าบอกกับฝ่ายสาวก่อน เด่วว่าชายหนุ่มยอมเสี่ยงลงใจหญิงสาว เพราะกลัวถูกเข้าใจผิดคิดว่า "ดูถูก" เธอก็การไปยื่นต่อรองขอใช้ถุงยางกับผู้หญิง มันผิด "ความเป็นไทย"

หญิงสาวระบายความในใจต่อว่า ไม่ได้สนุกกับการมีเซ็กส์ เธอปิดเรื่องนี้ไว้กับครอบครัว เพราะกลัวแม่จะเสียใจที่เธอกับแฟน "ได้กันก่อนแต่ง และยังเรียนหนังสืออยู่" เพราะมันผิด "ความเป็นไทย" ในสายตาผู้ใหญ่...

เบื้องหลังการทำสารคดีสั้น ๑ นาที เพื่อประชาสัมพันธ์โครงการ "ยึดอก พกถุง" ทางคณะทำงานเล่าให้ฉันฟังว่า ได้รับการเตือนจากเจ้าหน้าที่ของโทรทัศน์ช่องที่จะนำไปออกอากาศในประเด็นสนับสนุนให้ผู้หญิงซื้อถุงยางอนามัยว่า

"ต้องเติมคำว่า 'ผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว ทำไมเวลาซื้อถุงยาง ถึงถูกมองด้วยสายตาแปลกๆ' โดยไม่ยอมให้ใช้คำว่า 'ทำไม เวลาผู้หญิงซื้อถุงยางอนามัย ถึงถูกมองด้วยสายตาแปลกๆ' เพราะผิด "ความเป็นไทย"..."

หญิงสาวคนเดิมที่ยืนยันให้แฟนใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหากอยากมีเพศสัมพันธ์ บอกฉันในตอนหนึ่งของการสนทนาว่า

"บางครั้ง หนูก็ซื้อถุงยางเอง หนูว่าเดินไปซื้อถุงยาง ดีกว่าเดินไปทำแท้ง"

กษมา สัตยาหุริรักษ์
โครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ

นักเรียนวัดปากน้ำวิद्याคมแจ้ง สร้างระบบพี่ดูแลน้อง คอยให้คำปรึกษา สอนทักษะชีวิต

คณะกรรมการนักเรียนโรงเรียนวัดปากน้ำวิद्याคม กรุงเทพฯ จัดระบบพี่ดูแลน้องขึ้นภายในโรงเรียน โดยให้รุ่นพี่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และ ๖ เป็นพี่เลี้ยงคอยดูแล ให้คำปรึกษากับน้องชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยที่พี่ ๑ คนจะต้องดูแล น้อง ๓ - ๔ คน

นายปณชัย มฤตวงศ์ ประธานนักเรียนโรงเรียนวัดปากน้ำ ให้สัมภาษณ์ว่า เขาปรับแนวความคิดแบบพี่ดูแลน้องมาจากโรงเรียนเตรียมทหาร และคิดว่าเป็นระบบที่ดี จึงนำไปเล่าให้เพื่อนและอาจารย์ที่ปรึกษาฟัง ซึ่งส่วนใหญ่ก็เห็นด้วย จึงทำกิจกรรมนี้ขึ้นมา เพราะน้องชั้น ม.๑ เพิ่งมีอายุประมาณ ๑๑ - ๑๒ ปี เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ เวลาที่น้องมีปัญหาอาจต้องการที่ปรึกษา เพราะบางครั้งก็ไม่กล้าปรึกษาพ่อแม่

"เราเป็นพี่ เป็นเพื่อนเขาได้ โดยพยายามปรับตัวเข้ากับน้อง ให้น้องไว้วางใจเราให้มากที่สุด คอยเป็นที่ปรึกษา ไม่ว่าจะเรื่องการเรียน การใช้ชีวิต ถ้าเขามีปัญหา พอเราแนะนำ เขาก็จะฟังเรา คืออย่างน้อยๆ ทุกวันจันทร์พี่จะต้องรู้ความคืบหน้าของน้อง ว่าเรียนเป็นอย่างไร มีปัญหาอะไรหรือเปล่า และน้องจะรู้สึกว่ามีคนคอยดูแล บางที่เขาไม่มีเพื่อน หรือปรับตัวในโรงเรียนไม่ค่อยได้ ก็จะมีพี่ที่คอยดูแล" ประธานนักเรียนโรงเรียนวัดปากน้ำ กล่าว

นายปณชัย กล่าวถึงความคาดหวังของระบบพี่ดูแลน้องว่า ต้องการให้น้องผ่านชีวิตช่วง ม.๑ ไปให้ได้ พอขึ้นชั้น ม.๒ ก็จะมีภูมิคุ้มกันที่ดีแล้ว ซึ่งที่ผ่านมาน้อง ม.๑ จะลาออกค่อนข้างมาก เนื่องจากปรับตัวไม่ได้กับสภาพแวดล้อมในโรงเรียน หรือมีปัญหาเรื่องสุขภาพ เขาเลยต้องการดูแลน้อง สอนทักษะชีวิตต่างๆ การวางตัวระหว่าง

หญิงชาย ทักษะการปฏิเสธ เป็นต้น

ซึ่งคำแนะนำที่นำมาใช้ก็ได้มาจากวิชาแนะแนว และจากประสบการณ์ที่เคยเจอ

"ที่วางไว้คือทำแบบนี้ ๑ ปีการศึกษา ส่งน้องขึ้น ม.๒ ให้ได้ก่อน และกำลังวางแผน โดยปีหน้าอาจให้น้อง ม.๑ ตอนนี้จะขึ้นมาเป็นพี่ คอยเป็นที่ปรึกษาของน้องที่เข้าใหม่อีกทีหนึ่ง เพราะพอเราสร้างความสัมพันธ์พี่น้อง น้องก็ไม่ค่อยเกรง อาจารย์บอกว่าพอพูดอะไรเขาก็ฟังมากขึ้น หรือไม่ว่าพอจะทำกิจกรรมอะไร เขาก็ให้ความร่วมมือเต็มที่ อย่างตอนนี้ก็ขยายมาดูแล น้อง ม.๔ ที่เป็นเด็กใหม่ค่อนข้างเยอะ เวลามีปัญหาอะไรจะได้ปรึกษากันได้ ให้เขารู้สึกรักพี่ รักเพื่อน รักโรงเรียน เกิดความเข้าใจในรุ่นของตัวเอง และลดปัญหาทะเลาะวิวาท" นายปณชัยกล่าว

นายปณชัย ยังกล่าวอีกว่า เท่าที่ประเมินก็คิดว่าประสบความสำเร็จประมาณร้อยละ ๗๐ ส่วนอีกร้อยละ ๓๐ นั้น ยังมีปัญหาที่น้องบางส่วนไม่ต้องการให้พี่ไปยุ่งวุ่นวายกับชีวิตของเขา แต่พี่ก็จะไม่ทิ้งน้องกลุ่มนี้ไป เพียงแต่คอยดูอยู่ห่างๆ โดยที่การเลือกพี่ที่สนั้น จะดูจากความประพฤติของพี่ ความรับผิดชอบ และทัศนคติ คือเมื่อพี่จะสอนน้องได้ พี่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีก่อน เพราะตัวอย่างที่ดีมีค่ามากกว่าคำสอน

โครงการก้าวอย่างเข้าใจ

สื่อสังวาส คือ สื่อกลางระหว่างโครงการ "ก้าวอย่างเข้าใจ" กับสื่อมวลชนสาขาต่างๆ เพื่อเผยแพร่ข่าวสารและความคิดเห็นในเรื่องเพศศึกษา โดยมีกำหนดเผยแพร่ทุกวันที่ ๑ และวันที่ ๑๖ ในแต่ละเดือน

หากสื่อมวลชนท่านใดสนใจรายงานข่าวหรือต้องการข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศและอนามัยเจริญพันธุ์วัยรุ่น หรืองานเพศศึกษาเพิ่มเติม

หรือต้องการดาวน์โหลด "สื่อสังวาส" ในรูปแบบ Word File สามารถเข้าไปดูได้ที่เว็บไซต์ www.teenpath.net

หรือติดต่อเจ้าหน้าที่โครงการฯ คือ อุษาสินี ๐๘๙-๔๔๙-๗๐๗๔ , พรรณอุมา ๐๘๖-๗๐๕-๖๕๙๑ และกษมา ๐๘๙-๖๖๗-๗๐๖๗

ที่องค์การแพธ (PATH) ๓๗/๑ ซอยเพชรบุรี ๑๕ ถนนเพชรบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๓-๗๕๓๓-๕ โทรสาร ๐-๒๖๕๓-๗๕๖๘ อีเมล pathbangkok@path.org

* สังวาส (น.) การอยู่ด้วยกัน; การอยู่ร่วมกัน; การร่วมประเวณี (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๒๕)